

Trànsit

És prou evident que la nostra ciutat és urbanísticament força desestructurada i això ens porta a tenir un trànsit viari força complex en determinats indrets. Perquè, més enllà dels col·lapses als punts habituals en hores punta, la veritat és que tots hem passat -i passem- per la difícil experiència d'haver d'explicar a algun foraster per on ha de passar per arribar a un lloc concret; i no sempre reeixim. I avui dia encara gràcies que hom disposa de GPS, si bé sovint aquests també obliguen a fer algunes marrades que déu n'hi do!

Manresa, com la majoria de ciutats del país, han anat creixent des d'un nucli inicial de manera relativament anàrquica. Els plans urbanístics nascuts fa aproximadament cent anys enrere, una vegada trencada la cotilla de les muralles medievals, no han estat capaços de plantejar una mobilitat adequada. Sigui com sigui, els responsables municipals han anat realitzant als darrers temps estudis i esmenes sobre la marxa, però hi ha coses que no tenen una solució eficaç. Hi ha algunes propostes que han estat un encert, però moltes d'altres han acabat sent un veritable nyap.

Voldria, partir d'aquí, fer una breu reflexió en veu alta sobre l'enèsim intent de fer provatures. Durant les passades festes de Nadal i Reis es va assajar, a proposta de bona part dels comerciants del primer tram del carrer d'Àngel Guimerà, tancar-hi el pas dels vehicles. Això va fer que des de la plaça 11 de Setembre els conductors havien de triar baixar per una o altra banda del Passeig, però els que ho feien per la banda esquerra havien de trencar necessàriament al carrer Canyelles. Això va fer que alguns dies es produïssin veritables embussos al Passeig. Molta gent no entenia què hi passava i la impossibilitat de canviar de sentit a la plaça Espanya per poder anar enrere, cap amunt va esdevenir un problema. Com també una informació relativament confusa.

Tot i així, sí que és veritat que passejar pel carrer Guimerà sense trànsit era molt més agradable, malgrat que molta gent no es refiava que no hi passessin cotxes i acabava caminant per les voreres. Alguns elements ornamentals van ajudar modestament a canviar l'estil del carrer. Ara seria l'hora d'analitzar amb calma i sense apriorismes l'experiència. Bo i admetent que els canvis necessiten un cert temps perquè siguin efectius, hi ha un fet claríssim: els botiguers que aposten perquè els seus clients arribin en cotxe davant del seu establiment es deixen portar per la passió i una mirada esbiaixada. A veure, sempre hi trobaran algun cotxe al davant aparcat! És molt millor que la gent vagi al pàrquing més proper i hi arribi còmodament a peu, caram! Òbviament cal definir millor la mobilitat dels veïns i dels vehicles de distribució, com també del transport públic (deixeu-me dir que al carrer Guimerà els autobusos hi sobren de totes totes; ja hi ha una parada ben propera a la plaça d'Espanya), però creure que tancant només temporalment el trànsit n'hi ha prou és un error perquè encara confon més el ciutadà. Convé també, és clar, eliminar voreres i refer tot el paviment adequant-lo a una mobilitat bàsicament de vianants, com passa en d'altres espais ciutadans, que també inicialment havien despertat recels i crítiques i ara són plenament assumits i ben valorats. Avui dia potser no és possible fer-ho per manca de recursos econòmics, però crec que aquesta és una prioritat que hauria d'estar en cartera per encarar-la al més aviat possible.